

HABERLER

DİKKAT EKSİKLİĞİ HİPERAKTİVİTE BOZUKLUĞUNDA ANNE BABA VE ÖĞRETMEN EĞİTİMİ SEMİNERLERİ

Dikkat Eksikliği Hiperaktivite ve Özel Öğrenme Güçlüğü Derneği tarafından Ankara'da düzenlenen anne baba ve öğretmen eğitimi seminerleri 22 Ocak-30 Nisan 2002 tarihleri arasında Vakıfbank Genel Müdürlüğü konferans salonunda halka açık ve ücretsiz olarak yapılmıştır. Onbeş günde bir salı günleri saat 12:00-14:00 arasında ve toplam 8 hafta olmak üzere yapılan seminerlerde Uzm.Dr.Özlem Erman tarafından aile ve öğretmenlere DEHB'nun tanıtımı (tanım, belirtilerin tanıtımı, farklı yaşlardaki görünümü, sıklığı, nedenleri, tanı süreçleri), DEHB'da tedavi yöntemleri (ilaçlar, bireysel terapiler ve diğer yaklaşımlar), çocuğa özel tedavi planı, okulda ve evde uygun ortam oluşturulması, olumlu davranışları destekleme, özel zaman uygulaması, okulda ve evde davranış sorunlarıyla başetmede temel prensipler, kural koymak, etkili yönerge vermek, ödül ceza ve puan sistemi, DEHB belirtileri ile okulda başetme yöntemleri, davranış bildirim formları ve diğer teknikler, ev ödevleri, ders çalışma yöntemleri, motivasyon teknikleri, dikkati arttırmaya yönelik çalışmalar, evde ve okulda uygulanabilecek oyunlar, aktiviteler, kardeş ve arkadaşlarla ilişkiler, sosyal becerilerin geliştirilmesi, benlik saygısının artırılması konularında bilgiler verilmiştir. Seminerler süresince 1000'den fazla kişiye ulaşılmış ve yoğun istek üzerine eğitim seminerleri 7 Mayıs-11 Haziran 2002 tarihleri arasında tekrarlanmıştır. Toplam 6 haftalık bu ikinci programa konuşmacı olarak Prof. Dr. Ferhunde Öktem, Uzm. Dr. Hakan Erman, Uzm. Psk. Betül Gündoğdu ve Uzm. Dr. Özlem Erman katılmışlardır. Dernek yönetim kurulu tarafından bu toplantıların her yıl 2 kez tekrarlanmasına karar verilmiştir.

Uzm. Dr. Özlem Erman

HALİME ODAĞ PSİKANALİZ VE PSİKOTERAPİ VAKFI RUH SAĞLIĞI EĞİTİMİ, HAFTA SONU SEMİNERLERİ

Dinamik psikiyatrik yaklaşım yönünde temel kuramsal bilgilerin aktarılması ve olguların tartışılması üzerine temellendirilmiş olan bu seminerlerin ilk ikisi "Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi" ve "Gelişim ve Psikopatolojiler" alanlarını içermekteydi. 16-17 Şubat 2002 tarihleri arasında olan ilk seminerde Prof. Dr. Bahar Gökler, "Kendilik: Gelişim-Psikopatoloji", Doç. Dr. Celal Odağ, "Bazı Kimlik Sorunları", Doç. Dr. Füsün Çuhadaroğlu "Psikososyal Gelişim Dönemleri" ve Prof. Dr. Ayşen Baykara "Çocuk ve Ergenlere Özgü Bazı Seminerler" başlıklı konuları işlediler. Katılımcılar tarafından hazırlanıp getirilen olgular yine aynı eğiticiler eşliğinde 4 ayrı kümede tartışıldı. İkinci seminer 4-5 Mayıs 2002 tarihinde gerçekleştirildi. Kuramsal bölümünde Doç. Dr. Celal Odağ tarafından "Psikoseksüel Gelişim Evreleri", Prof. Dr. Ayşen Baykara tarafından "Çocuk ve Ergenlerin Değerlendirilmesi", Prof. Dr. Bahar Gökler tarafından "Anoreksiya Nervosa", Prof. Dr. Cahide Aydın tarafından "Pika, Ruminasyon ve Diğer Yeme Bozuklukları" başlıklı konular ele alındı. Yine 4 ayrı kümede, her bir eğitici ile bir kez olgu tartışabilecek biçimde, olgu sunumları düzenlendi. Ülkemiz psikiyatri ve çocuk ve ergen psikiyatrisi alanlarına yeni bir soluk, yeni bir devinim getiren bu bilimsel etkinliklerin sürekliliğinin sağlanması ilke olarak benimsendi.

Dr. Bahar Gökler

XII. ULUSAL ÇOCUK VE ERGEN RUH SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI KONGRESİ

XII. Ulusal Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Kongresi Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı tarafından 15-17 Mart 2002 ta-

Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi : 9(1) 2002

rihleri arasında İstanbul'da düzenlendi.

İlk gün açılış konuşmasının ardından düzenlenen "Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Etik" başlıklı panelde etik kavramı, çocuk ve ergen psikiyatrisinde karşılaşılan etik zorluklar ve çözüm yolları gözden geçirildi. Aynı gün "Ergenlik Çağı Sorunları ve Tedavileri" konulu panelde ergenlerde psikiyatrik değerlendirme süreci, değerlendirme ve tedavide anne babanın rolü tartışıldı. "Yaygın Gelişimsel Bozukluklar ve Tedavideki Son Yaklaşımlar" panelinde; yaygın gelişimsel bozukluklarda ayırıcı tanı zorlukları, yaygın gelişimsel bozuklukları değerlendirme yöntemleri, nörobiyolojik gelişmeler ve tedavideki psikofarmakolojik yenilikler aktarıldı. Ayrıca kongrenin diğer günlerinde Dr. Lawrence Scatchill ve Dr. Muhammed Ghaziuddin tarafından yaygın gelişimsel bozuklukların tanısı, eşlik eden psikiyatrik bozukluklar ve farmakolojik tedavide son gelişmelerin anlatıldığı konferanslar verildi. Dr. Ahmet Göğüş'ün sunduğu "İlaç Etkileşimleri" konferansında psikiyatride kullanılan ilaçların diğer ilaçlarla olan etkileşim mekanizmaları, etkileşimler sonucunda karşılaşılabilecek sorunlar ve bu sorunları önleme yolları aktarıldı.

"Çocuk ve Ergenlerde Psikodinamik Terapiler ve Uygulama Alanları" adlı panelde klasik psikanalitik kuram, nesne ilişkileri kuramı ve kendilik psikolojisi kuramının temel kavramları, bu kuramlara ilişkin psikodinamik terapiler ve bu terapilerin uygulama alanları klinik örnekler üzerinden tartışıldı. Kongrede ayrıca özel öğrenme güçlüklerinin ve davranım bozukluklarının tanısı ve tedavisi, obsesif kompulsif bozukluk ve Tourette Sendromunun tedavisi, çocuk ve ergenlerde SSRI, antipsikotik ilaçlar, bilişsel terapiler ve aile terapilerinin kullanım alanlarına ilişkin paneller ve konferanslar düzenlendi.

Çok sayıda serbest bildirinin sunulduğu kongrede bu yıl Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi Ödülünü "Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu ve Yıkıcı Davranım Bozuklukları İçin Bir Test Bataryası Geliştirme Çalışması" adlı yazısıyla Dr. Eyyüb Sabri Ercan ve arkadaşları kazandılar.

Dr. Devrim Akdemir

7.GAZİ PSİKİYATRİ GÜNLERİ "İNTERAKTİF SEMPOZYUMU"

Her yıl olduğu gibi, bu yıl da nisan ayının ilk haftasında (4-7 Nisan 2002) düzenlenen interaktif sempozyum, kongre düzenleme kurulu başkanı Prof. Dr. Erdal Işık'ın açılış konuşmasını izleyen onur konuklarına plaket verilmesi ve ardından Ankara Devlet Operası sanatçılarının verdiği açılış resitali ile başladı. "Şiddet, terör ve psikiyatri" konulu açılış panelinde terörün, teröristin tanımları yapıp terörün psikolojik etkileri üzerinde duruldu. Cinsel uyarılma ve istek bozukluklarıyla cinsel ağrılar ve tedavilerini içeren "cinsel işlev bozuklukları" panelini yeni kuşak antipsikotik ilaçların etkilerini, endikasyon alanlarını ve ilk seçim alanlarını konu alan "şizofreni tedavisinde antipsikotikler: mit ve gerçekler" konulu panel ve de "depresyon tedavisinde antidepressifler: mit ve gerçekler" başlıklı panel izledi.

Daha sonra geçen yıl da olduğu gibi çocuk ve erişkin psikiyatristlerinin ortaklaşa katıldıkları, "çocukluktan erişkinliğe yeme bozuklukları" ve "seperasyon anksiyetesinden erişkin anksiyete bozukluklarına" konulu panellerle otizm, asperger bozukluğu, dezintegratif bozukluk, çoklu karmaşık gelişimsel bozukluk ve tüm bunların erişkin psikozundan farklarını ele alan "yaygın gelişimsel bozukluk ve erişkin dönemdeki görünümleri" konulu panellerle sempozyum devam etti. Türkiyedeki bağımlılıkla ilgili çalışan hekimlerin katıldığı bağımlılık grubu toplantısı ile PAUD tarafından düzenlenen ve "Asistan gözüyle asistan-öğretim üyesi ilişkileri" konulu toplantının yanı sıra ilaç firması destekli uydu toplantılar da sempozyumda yer aldı.

Her üç akşam da katılımcıların biraraya geldiği yemeklerde ünlü sanatçıların konserleri yanında, meslektaşlarımızın bizzat katıldığı ödüllü yarışmalar oldukça ilgi çekici oldu.

Dr. Yasemen Taner

BAHAR SEMPOZYUMLARI VI

Psikiyatri derneğinin yıllık toplantısı olan Bahar Sempozyumlarının altıncısı 24-28 Nisan 2002 tarihlerinde Antalya'da yapıldı. Florence Quartier Frings, Jean Mathieu Lacroix, Soli Sorias gibi yabancı konuşmacıların katıldığı sempozyumda bilimsel konuların yanı sıra psikiyatri topluluğun gündeminde olan bazı güncel konularda da tartışma ve bilgi alışverişinde bulunuldu. Toplantı süresince altı ayrı çalışma grubu yer aldı: "Klinik disiplinler içinde genetiğin önemi ve kullanımı" çalışma grubu Nurten Akarsu yönetiminde, "Klinik görüşme" çalışma grubu Florence Quartier Frings ve Jean Mathieu Lacroix yönetiminde, "Psikiyatri için beyin bilimlerine giriş" Dr. Murat Rezaki yönetiminde, "Bilimsel makale yazma ve yayımlatma" Hasan Herken ve Berna Uluğ yönetiminde, "Temel nöropsikolojik işlevler ve değerlendirme yöntemleri" Başaran Demir, "Evlilik terapisi" Mehmet Sungur yönetiminde gerçekleşti. Ayrıca Nasuh Mahruki, Murathan Mungan gibi oldukça farklı mesleklerden konuşmacıların konferansları da etkinliğe farklı bir renk kattı. "Asistan karneleri" ile ilgili bilgi alışverişinde bulunuldu ve bu durumun getireceği olumlu gelişmeler üzerinde duruldu. Sempozyum, Araştırma Projesi Teşvik ödülü, Araştırma Ödülü ve Duygudurum Bozuklukları Araştırma Ödülünün dağıtılması ile sona erdi.

Dr. Pınar Öner

ÖĞRENCİ KONGRESİ (21.YÜZYILDA ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN BEKLENTİ VE SORUNLARI)

Hacettepe Üniversitesi Gençlik Araştırma ve Uygulama Merkezi'nin (HÜGAM) ve Hacettepe Üniversitesi öğrencilerinin düzenlediği "21.Yüzyılda Üniversite Öğrencilerinin Beklenti ve Sorunları" başlığını taşıyan "Öğrenci Kongresi" 13-14 Mayıs 2002 tarihleri arasında Hacettepe Üniversitesi Kültür Merkezinde yapıldı. HÜGAM gençlik dönemine özgü sorunları araştırmaya, belirlemeye ve çözüm üretmeye yönelik çalışmalarda bulunmak üzere Hacettepe Üniversitesinin

çeşitli bölümlerinin katılımı ile kurulmuş bir merkezdir. Bünyesinde bilimsel etkinlikler, araştırma-planlama, danışmanlık hizmetleri ve toplumsal-kültürel hizmetler olmak üzere 4 çalışma grubu bulunmaktadır.

Gençlik sorunlarının ele alınmasını sağlamak, gençler arasındaki etkileşimi artırmak amacı ile Hacettepe Üniversitesinde ilk kez düzenlenen kongre, öğrencilerin çabası ve katılımı ile gerçekleşti. Eğitim, sosyal-kültürel olanaklar ve yaşam koşulları, sağlık alanlarındaki öğrenci bildirimleri iki gün boyunca iki ayrı salonda sunuldu. Prof. Dr. Atalay Yörükoğlu başkanlığında yapılan "Genç olmak sorun mu, umut mu?" başlıklı panelde öğrenciler hem umutsuzluklarını hem de umutlarını dile getirdiler. Kongrenin ikinci paneli olan "Değişen Dünyada Türk Gençliği" Milliyet gazetesi yazarı Abbas Güçlü, TRT Program yapımcısı ve sunucusu Seynan Levent ve Dr.Ersan Çetiner'in katılımı ile yapıldı. Öğrenci bildirimleri ve panellerin yanı sıra Güzel Sanatlar Fakültesi Seçmeli Dersler bölümünün halk oyunları gösterisi, Türk Halk Müziği, Türk Sanat Müziği dinletileri, Konservatuvar bölümünün klasik müzik dinletisi ve klasik müzik korosu, farklı öğrenci klüplerinin sunum ve gösterileri kongrenin coşkusunu pekiştirdi. Bu sene birincisi yalnız Hacettepe Üniversitesi bünyesinde yapılan öğrenci kongresinin daha sonraki senelerde diğer üniversitelerin katılımıyla zenginleşeceği inancını taşımaktayız.

Dr. Berna Pehlivan Türk

ERGENLİK DÖNEMİ VE ERİŞKİNLİKTE DİKKAT EKSİKLİĞİ HİPERAKTİVİTE BOZUKLUĞU SEMİNERİ

Dikkat Eksikliği Hiperaktivite ve Özel Öğrenme Güçlüğü Derneği tarafından "Ergenler ve Erişkinlerde DEHB" konusunda, 2 Haziran 2002 tarihinde, Ankara'da Başkent Öğretmenevi'nde tam günlük, halka açık ve ücretsiz bir seminer düzenlenmiştir. Oturum başkanlığını Prof. Dr. Ferhunde Öktem'in yaptığı ve yaklaşık 400 kişinin izlediği toplantının sabah bölümünde Yrd.

Doç. Dr. Eyyüb Sabri Ercan ve Uzm.Dr.Özlem Erman ergenlik döneminde DEHB belirtileri, tanı ve tedavisi konusunda ; öğleden sonra bölümünde ise Uzm. Dr. Bedriye Öncü ve Psk. Şenay Önmez erişkinlerde DEHB belirtileri, tanı, ayırıcı tanı, tanıya yardımcı olan testler ve tedavi yöntemleri konularında bilgi aktarmışlardır.

Dr. Özlem Erman

DONALD COHEN'İ HATIRLARKEN

Onunla ilgili bir yazıyı dergi için hazırlamam istendiğinde bunun ne denli zor olduğunu düşündüm, ne yapacağımı, nasıl yazacağımı bilemedim. Doç. Dr. Melda Akçakın IACAPAP Bulletin'in ona ayrılmış olan sayısını bana kaynak olarak verdi. Bunu elimde tutmak, resmini görmek bile, aslında kabul etmediğim bir yas süreci ile yüzleşmemi başlattı. Uzakta olunca insanların hala yaşadığını, bir gün gene onları görebileceğini hayal etmek çok kolay. Dostları, iş arkadaşları, öğrencileri onunla nasıl tanıştıklarını ve çalıştıklarını yazmışlar. Ben de buradan başlamayı düşündüm.

Onunla 1983 yazında tanıştım. Tıp fakültesi 4. sınıfı bitirmiştım ve Yale Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediatri Bölümünde 2 aylık bir yaz stajı yapmaktaydım. Yale'de olmam bir tesadüftü, Yale Child Study Center'dan da hiç haberim yoktu. Tıbbiyenin ilk üç yılını mutsuz ve umutsuz geçirmiştim. Hala tıbbi hiç sevmediğimi düşünüyordum. Pediatri, çocuklarla çalışmak için tek coşkulu yönüydü benim için. Çocuk hekimi olmak istediğimi düşünüyorum, başka hiçbir şeye ilgi duymuyordum. Psikiyatry olmayı hiç düşünmüyordum ancak pediatri içinde de çocukların gelişimleri, için psikososyal boyutu beni çekiyordu.

Beni ona kim gönderdi hatırlamıyorum. Hastanede birisi bana onun adını vermiş olmalı. Daha Yale Child Study Center'ın bölüm başkanlığına geldiği ilk yılmiş. Bana hemen randevu verdi. Kim olduğunu ve bundan sonraki yaşamımda ne denli önemli olacağını hiç bilmiyordum. Elbette ki şimdikinden çok gençti. Bir Woody Allen filminden çıkmış olabileceğini düşündüm. Beni merakla karşıladı. Amerikalılar genelde

Türkiye ile ilgili sorular sormuyorlardı. Oysa o, hem Türkiye'nin nerede olduğunu, Atatürk'ü, Kurtuluş savaşını, Kıbrıs meselesini biliyor ve soruyordu. Türkiye'deki çocuk psikiyatrisinin durumu onu çok ilgilendiriyordu. Ne aradığımı sordu. Çocuk hekimliği içinde kendi meraklarına, gelişime, çocukların psikososyal boyutuna ait bir alan olup olmadığını aradığımı söyledim. Bana konuşmam, tanışmam, izlemem gereken bir kaç isim verdi. Sonra da bunun zor bir yol ancak bir hayal olmadığını, çok istersem her yolun açılacağı söyledi. Burada benim gibi bir yabancıya eğitim olanağı olabilir mi diye sordum. Yanıtını tam olarak anımsamıyorum. Bundan yıllarca sonra aklımda kalan ve beni yüreklendiren "hoşgeldin" diyen gülümsemesi olmuş. Sonradan öğrendim, Tevrat'ta şöyle bir bölüm var: "Yabancıya dost olmalısın. Çünkü sen kendin de Mısır ülkesinde bir zamanlar yabancıydın."

Onunla ikinci karşılaşmam 1991 yılında oldu. Tıbbiyeyi, mecburi hizmeti, çocuk sağlığı ve hastalıkları ihtisasımı bitirmiş, Yale Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediatri Bölümü Gelişimsel ve Psikososyal Pediatri alanında üst ihtisas yapmak üzere oradaydım. Programımın Child Study Center ile ortak bir program olduğu ve Dr. Cohen ile görüşüp bilgi almam gerektiği söylendi. Gene hemen randevu verdi. Artık çok daha büyük bir departmanı, çok daha büyük bir odası vardı. Onun artık dünyanın en ünlü çocuk psikiyatristleri arasında olduğunu biliyordum, o belki de en önemli liderlerdendi. Beni hatırlamıştı. "Geri geldin" dedi. "Üstelik buraya geldin. Eminim bu senin için hiç kolay olmadı. Sana buranın en iyisini sunmalıyız." Ve bilgisayarının başına geçti. Yaklaşık 10 dakikada benim öykümü, kim olduğumu özetleyen, beni tanıtan bir mektup yazdı. Sonra altına bu mektubun dağılması gereken isimler. Buna inanmadım. "Bu isimlerden randevu al" dedi. "Seni sen gidene kadar tanımış olacaklar. Mektubu ben göndereceğim." Daha sonra bana bir plan yaptı. Psikanalize girmelisin, bunu Anna Freud'un en yakın arkadaşı yapmalı, kendisi burada onu seveceksin, Alice Colona. Klinik süpervizyonunu ise Phyllis Cohen yapmalı, eşim." Psikanalize girmedim ama Phyllis Cohen hocam oldu, her hafta gidip hastalarımı

anlattığım, bana bitmek bilmeyen ilgisi ve derin bilgeliği ile yol gösteren, kendimi ve onları anlayabilmem için bana destek olan hocam.

Olanaklar gerçekten baş döndürücü idi. Bana hep şunu söylüyordu, buraya gelmen kolay olmadı, dönüşün de zor olacak, sana en iyisini vermeliyiz. Orada verilen ve bana uygun olan tüm dersleri programda işaretledi. Hepsini almalıydım. Bir tanesi kendi dersiydi.

Dersin adı "The Life Cycle," yaşam döngüsü. Dr. Cohen bunu o zamanlar Dr. Fred Volkmar ile birlikte veriyordu. Yaklaşık 30 kişilik bir dersane, çoğu psikiyatri ve kimisi pediatri öğrenciler var. Biz sandalyelerde oturuyoruz ancak görüşmenin yapılacağı kişiler ile aynı düzlemde bu sandalyeler, yani bir podyum, sahne yok. En başından başlanıyor. Gebelikten. Bir gebe ve Dr. Cohen'i hatırlıyorum, haftalar sonra bir bebek ve babası, sonra iki yaşlarında bir çocuk ve ailesi, aylar geçiyor, farklı farklı insanlar geliyor karşımıza ve yaşam döngüsü şekilleniyor kafamızda. Ders başladığında hep aynı büyü sarıyor odayı. Sadece o insanlar ve Dr. Cohen var odada sanki, biz yok oluyoruz, sadece o kişiler, çocuk ve ailesi canlanıyor ve işte o anda neden bir deha dediklerini anladığım kişiye anlatıyorlar, tüm öykülerini. Ve sonra o deha kalkıyor bize anlatıyor, o dönemin özelliklerini. O zaman düşünmüştüm, insanları o ortamda bile böyle dinleyebilen, onları o ortamda bile güvende tutan ve kendilerini ifade edebilmelerini sağlayan bir deha olması.

Onunla çok yakın çalışan arkadaşım Ami Klin, Asperger sendromu olduğunu düşündükleri bir çocuğu değerlendiriyordu. Bizler ise aynanın arkasından izliyorduk. Çocuk odada birşey arıyordu. Dr. Cohen şöyle dedi, "çocuğun neyi aradığı belli, ya o (Ami'yi göstererek), ya o neyi arıyor?" Bu anı bana onun hocalık dehasını anlatıyor. Hepimizi ne denli aklında tutabildiğini, hepimizi ne denli merak ettiğini.

Hepimizin pek çok hocası olmuştur. Ancak gerçek hocalık, gerçek dostluk sanırım "akılda tutmak" ile olmakta. Eğer hocanın aklındaysan, o ve öğretisi de senin aklına girer. Eğer onun aklında olmadığını hissedersen o ve öğretisi senin

içinde değil, boşlukta bir yerdedir, ulaşamadığını, ulaşamayacağını hissettiğin bir yerde. IACAPAP Bulletin'da Dr. Linda Mayes şöyle yazmakta, "hepimizi aynı anda aklında tutma kapasitesi vardı ve bunun yanında hepimizle bize özgü ilişkiler sürdürme kapasitesi. Bizimle ilişkisi bilimsel biyografilerimizi şekillendirdi ve hepimiz başlangıcımızda ve gelişmemizde onun insancıl ve yardımsever eli olduğu için daha iyi klinisyen ve daha iyi bilim adamıyız."

Onu en son 2001 Mayıs ayında gördüm. Çok hastaydı ancak tedavi aralarında mutlaka çalışıyordu. Karşımda 1983'te oturduğu gibi oturup tekrar Türkiye'ye, bu sefer Ankara'ya ne kadar gelmek istediğini, bunun hayal olmadığını, İsrail'den dönerken uğrayabileceklerini, Telaviv'den doğrudan uçuş olduğunu anlattı. Tüm yaptıklarımı sordu. Dünya çocukları için neler yapmak istediğini, Child Study Center'ın nasıl hep uluslararası bir merkez olması için çalıştığını, nasıl böyle kalmasını istediğini anlattı. Hastalığı o odanın büyüğü ile yok oldu. Son anına kadar çalıştığı ve insanlara yardım ettiği yazıyor IACAPAP Bulletin'da.

Ölümünü hemen haber verdiler. Hemen bu yasa kendimce katıldım, pek çok telefon ettim, pek çok mektup yazdım. Ancak uzakta olunca ölümü kabul etmek gereksiz geliyor. Nasılsa artık bu kişi benim günlük yaşamımda yer almıyor, onun öldüğünü unutabilirim demişim herhalde. IACAPAP Bulletin'ı elime aldığımda bunca acıyı hissettiğime göre. Bu dergiden onun özgeçmişini, çocukluğundaki merakları, gittiği okulları, yazarı olduğu ve basılmış 493 makalesi olduğunu ve bir şey daha öğrendim. Dr. Cohen artık yaşamıyor ve öğrencileri ve dostları onun adını, hayallerini yaşatmak için seferberlik içindeler.

Damadı Dr. Andres Martin, William Faulkner'in şu sözleri ile başlamış yazısına:

*Yas ve hiç arasında
Yası seçerim.*

Donald Cohen'i hatırlarken çocuk ruh sağlığı ve hastalıkları dünyasının bu büyük yasını paylaşmaktayım.

Dr. İlgı Öztürk Ertem